

Fecit illud caritas. qua maiores nemo habuit: fecit et hoc caritas: cui post illam similis altera non fuit. **T**ante mater misericordie per ipsum sincerissime tue mentis affectu tuis facit pulchra pedibus luna. mediatrix sibi apud solem iusticie constituta. deuotis supplicationibus interpellat: ut in lumine tuo videat lumen et solis gratiam tuo mereatur obtentu: quam vere amauit per omnibus et ornauit stola glorie induens et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo. Plena es gratiarum. plena rore celesti. mixta super dilectum deliciis affluens. Cibi hodie pauperes tuos domina. ipsique catelli de micis edant: nec puero abrahe tantum sed et camelis porus tribuas de superfluenti ydria tua. quia tu vere puella es perfecta et parata altissimi filio: qui est super omnia benedictus in secula amen.

In natiuitate marie.

Recunde virginis amplectis tur celum presentiam: terra memoriā veneratur. Sic nimirum totius boni illic exhibitio. hic tenuis quedam libatio primitiarum: ibi res et hic nomen. Domine inquit nomen tuum in eternum: et memoriale tuum in generationem et generationem. Generatio et generatio. non angelorum profecto. sed hominum est. Vis scire quia et memoria eius in nobis est. presentia in excelsis: Sic orabitis inquit. Pater noster qui es in celis: sanctificetur nomen tuum. Fidelis oratio. cuius ipsa primum morbia et diuine adoptionis et terrene peregrinationis admoneant: ut hoc scientes quod quamdiu non sumus in celo peregrinamur a domino gemamus

intra nosmetipsos adoptionem filiorum expectantes: presentiam utique patris. Signanter promittit. et de christo propheta loquitur dicens. Spiritus ante faciem nostram christus dominus: in umbra eius uiuemus inter gentes. Nam inter celestes quidem beatitudines. non in umbra uiuitur: sed potius in splendore. In splendoribus sanctorum inquit ex utero ante luciferum genuite. Verum id quidem pater. At mater sane eundem ipsum splendorem genuit sed in umbra: non nisi ea tamen qua obumbravit altissimus. Merito promittit canit ecclesia. non illa quidem ecclesia sanctorum. que in excelsis et in splendore: que interim peregrinatur in terris. Sub umbra eius quem desideraueram sedi: et fructus eius dulcis gutturi meo. Lucem quippe meridiana ubi pascit sponsus sibi perierat indicari sed repressa est: et pro pleitudine luminis umbra eius quam desideraueram: sed sub umbra eius quem desideraueram sedi. Neque enim ipsius expetierat umbra. sed ipsum veram profecto meridiem: lumen plenum de lumine pleno. Et fructus ait dulcis gutturi meo: ac si dicat: gustui meo. Usque quo non parcis mihi: nec dimittis me ut gluciam saluam meam. Quousque manet illa sententia: gustate et videte quoniam suavis est dominus. Et quidem suavis gustui et dulcis gutturi: ubi merito etiam super his sponsa prupit in voce gratiarum actionis et laudis. Sed quando dicit. comedite amici et bibite: et inebriamini carissimis. Iusti epule autem propheta: sed in conspectu dei utique non in umbra. Et de ipso satiabor ait cum apparuerit gloria tua. Sed et dominus ad apostolos ait. Vos estis qui promissistis mecum in tempore perationis meae: ego dispono uobis sicut

bisposuit mihi pater meus regnū.
ut edatis et bibatis super mensam
meā. **Sed** vbi? **In** regno meo inquit.
Beatus plane: qui manducabit panem
in regno dei. **Sanctificetur** itaque
quod nomen tuum: per quod utique interim in
nobis es domine per fidei in cordibus ha-
bitans: quoniam nomen tuum iam inuocatum
est super nos. **Adueniat** regnum tuum.
Veniat utique quod perfectum est: et ea-
uacuetur quod est ex parte. **Habetis** autem
apostoli fructum vestrum in sanctificatione:
finem vero vitam eternam. **Vita** eter-
na fons indeficiens: qui universam irri-
gat superficie paradisi. **Nec** irrigat: sed
inebriat: fons ortorum puteus aquarum
viventium que fluunt impetu:
et fluminis impetus letificat civita-
tem dei. **Quis** vero fons vite: nisi
christus dominus? **Cum** apparuerit
vita vestra: tunc et vos apparebi-
tis cum ipso in gloria. **Sane** ipsa se-
se pleitudo exinaniuit: ut fieret nobis
iusticia et sanctificatio et remissio: nec
dum apparet vita aut gloria: aut be-
aritudo. **Deriuatus** est fons usque ad
nos: in plateas derivate sunt aque-
licet non bibat alienus ex eis. **Descen-
dit** per aqueductum vena illa celestis
non tamen fontis exhibens copiam: sed
stillicidia gratie artribus cordibus
nostri infundens: alij quidem plus alij minus.
Plus eodem aqueductus ut accipiant
ceteri de pleitudine sed non pleitudine
ipsam. **Adiuvistis** iam in fallo: quem ve-
lim dicere aqueductum: qui plenitudine
fontis ipsius de corde patris excipiens
nobis edidit illum: sed si non putet: sed putet
cape poteramus. **Nostis** enim cui dictum
sit: aue gratia plena. **An** vero
inveniri potuisse miramur: unde talis
ac talis fieret aqueductus: cuius ni-
mirum sumitas instar perfecto scale
illi quoniam vidit patriarcha iacob celos

tangere imo et transcendere celos
et vividissimum illum aquarum que super
celos sunt posset attingere Fontes?
Mirabatur et salomon: et velut de-
speranti similis aiebat. **Mulier** For-
tes quis inveniet? **Nimirum** apterea
tanto tempe humano generi fluen-
ta gratie defuerunt: quod necdum ince-
deret is de quo loquimur tam desidera-
bilis aqueductus. **Nec** mirabere bi-
utius expectatum: si recordaris quot
annis noe vir iustus in archae fabrica
laboravit: in qua paucis id est octo
anime salve facte sunt: idque satis ab-
modicum tempus. **Sed** quoniam noster hic
aqueductus fontem illum attingit tam
sublimem? **Quo** modo putas nisi ve-
hementia desiderij: nisi fervore devo-
tionis: nisi puritate orationis? **Sic** scri-
ptum est: oratio iusti penetrat celos.
Et quis iustus: si non maria iusta: de
qua sol iusticie ortus est nobis? **Quo**
ergo illa inaccessam attingit maiestatem:
nisi pulsando: petendo: querendo?
Denique et quod querebat inveni-
nie cui dictum est: invenisti gratiam
apud deum. **Quid**? **Plena** est gratia:
et gratiam adhuc invenies? **Digna**
propterea invenire quod querit cui
apud non sufficit plenitudo: nec suo
potest esse contenta bono: sed quem
admodum scriptum est: qui bibit me
adhuc sitiet. **Petit** supereffluentiam
ad salutem universitatis. **Spiritus**
sanctus ait superueniet in te: et precio-
sum illud balsamum tanta tibi copia
tantaque plenitudine influet: ut co-
pioissime effluat circumquaque. **Trahe**
iam sentimus: iam exultantur fa-
cies nostre in oleo: iam clamamus o-
leum effusum nomen tuum: memoria
le tuum in generationem et genera-
tionem. **Verum** id quidem non
inuanum: et si oleum effunditur.

sed non perit. Propterea si quis et a
tolerante puule scz anime spōsum
diligūt: idq; nō parz: et vngentū de
scendēs de capite nō modo barba: s;
et ipa vestimēti ora suscepit. Intu
ere o homo filiū dei: agnosce cōfili
um sapiētie: filiū pietatis. Celesti
rore aream rigaturus totū velleri
pus infudit: redēpturus humanum
genus pēiū vniuersū cōtulit in ma
riā. **U**t quid hoc? **F**ōte ut excusare
eua p filiā: et q̄rela viri aduersus fe
mīnā dēnceps sopiret. **N**e dixeris
ultra o adā mulier quā dedisti mihi
de ligno vetito: hic poti⁹ mulier qm
dedisti mihi me cibauit fructu bene
dicto. **D**issimū sane cōfiliū: sed latet
forsitā aliud: nec totū hoc est. **V**erū
id q̄dem: sed parz est mi fallor desi
derijs vestris. **D**ulcedo lactis est: eli
ciur forte si fortius p̄mimus et p̄m
gueto butiri. **A**ltius ergo intuemis
mi: quanto deuotōis affectu a nobis
eā voluerit honorari: qui totius homi
nitatis plenitudinē posuit in maria: vt p̄inde
si quid spēs in nob̄ est si qd gratie si
quid salutis: ab ea nouerimus redū
dare: que ascēdit delitijs affluēs. **O**r
tus plane deliciarū quē nō modo af
flauerit veniens: sed et p̄flauerit su
p̄ueniens auster ille diuinus vt vni
diq; fluant et effluāt aromata ei⁹:
carismata scz gratiarū. **T**olle cor
pus hoc solare: qd illuminat mūdū:
vbi dies: **T**olle mariam hāc maris
stellā: maris vtiq; magni spaciofi:
quid nisi caligo inuoluēs et vmbra
mortis ac densissime tenebre reliquū
tur. **T**otis ergo medullis cordiū. p̄
cordiorum affectib; et votis omib;
mariā hāc veneremur: quia sic ē vo
lūtas eius: qui totū nos habere vo
luit p mariā. **N**ec in quā volūtas ei⁹
est: sed p nobis. **I**n omib; siq̄dem et

p omnia puitēs miseris. tēptatōem
nostrā solat: fidem excitat: spēs robo
rat: diffidētiam abigit: erigit pusil
lanimitatē. **A**d patrē verebaris ac
cedere: solo auditu territus ab folia
fugiebas: ih̄c sū tibi debet medicorū
rē. **Q**uid nō apud talē patrem fili⁹
talis obtineat? **E**xaudiet vtiq; p re
uerētia sua: pater enī diligit filiū.
An vero trepidas et ad ipm? **F**ra
ter tuus est et caro tua: temptatus
per omnia absq; peccato: vt miseris
coris fieret: hunc tibi fratrem maria
dedit. **S**ed forsitan et in ipso maie
statem vereare diuinam: qd licet fa
ctus sit homo: manserit tamē deus.
Aduocatum habere vis et ad ipm
Ad mariam recurre. **P**ura siquidē
humanitas in maria: non modo pur
a ab omni cōtaminatōe: sed et pu
ra singularitate nature. **N**ec dubi⁹
dixerim: exaudietur et ipa pro re
uerētia sua. **E**xaudiet vtiq; matrē
filius: et exaudiet filium pater. **F**i
lioli: hęc peccatorum scala: hęc mea
maxima fiducia ē: hęc tota ratō spēs
mee. **Q**uid enī? **P**otest ne filius aut
repellere aut sustinere repullas: nō
audire aut non audiri filius potest?
Neutrum plane. **I**nuenisti ait ange
lus gratiam apud deum. **F**eliciter.
Semper hęc inueniet gratiam: et so
la est gratia qua egemus. **P**rudens
virgo nō sapientiam sicut salamon
non diuitias non honores non poten
tiam: sed gratiam requirebat. **N**i
mirū sola est gratia qua saluamur.
Quid nos alia concupiscimus fra
tres? **Q**ueramus gratiam et per ma
riam queramus: quia quod querit in
uenit: et frustrari nō potest. **Q**uera
mus grāz: s; grā apud deū: nā apud
homines grā fallax. **Q**uerant aliq me
ritū: nos inuere grāz studeamus.

Quid enī. non gratie est quod hic
fumus? Profecto misericordie domi
ni est: q̄ non fumus consumpti nos.
Quid nos? Nos p̄iuri. nos adulte
ri: nos homicidē hos raptōres: pur
gamēta vtiq; mūdi huius. Confili
te cōsciētiās vestras fratres et vide
te: q̄ vbi abūdauit delictū: supabū
dat et gratia. **M**aria non p̄tendit
meritū: s̄ gratiā q̄rit. Deniq; vsq;
adeo fidei gratie et nō altū sapit: vt
salutatōem angelicam vereat. **M**a
ria inq̄t cogitabat: q̄lis esset ista sa
lutatio. Nimirū sese salutatioe ange
lica reputabat indignā. Et forsitā
talīa meditabatur. Vñ hoc mihi. vt
veniat angelus dñi mei ad me? Ne
timeas maria: ne mireris angelū ve
nientem: et maior angelo venit. Ne
mireris angelum domini: et domin⁹
angeli tecū. Postremo quidni vide
as angelū: cū iam angelum viuas?
Quidni visitet angelus vite sociā:
quidni saluet ciuem sanctorū et do
mesticam deī. Angelica plane vita
virginitas: et qui non nubent neq;
nubētur erunt sicut angeli deī. Vi
des ne q̄ et hoc nihilominus modo
aq̄ductus noster ascēdit ad fontē:
nec sola iā oratione celos penetrat.
sed etiā incorruptōe q̄ p̄imum deo
facit sicut sapiens ait: **E**rat enī vir
go sancta corpe et spū: ne quid for
sitā sup hoc dubites aq̄ductu. Sub
limis eq̄dem valde: s̄ nihilomin⁹ in
tegerim⁹ manet. Ortus conclusus
fons signatus: templū dñi sacrariū
spūs sancti. **N**ec enī ē fatua virgo.
cui non modo oleū est sed olei pleni
tudo in vase recōbita. Ascensionē
in corde suo dispōsuit. ouerlatione
pariter sufficit sicut iā diximus et
oratioe ascēdens. Deniq; abiit in mō
tana cū festinatōe et salutauit eliza

beth et in ministerio eius q̄si mēib⁹
trib⁹: vt iam tūc posset dicere matri
mater. q̄d tāto post filio dixit filio.
Sine moto: sic enī decet nos implere
omnem iusticiā. **P**lane mōtana cō
scēdens: cuius iusticiā sicut montes
dei. **T**ercius enī hic ascēsus virgī
fuit: vt funiculus triplex difficile rū
peretur. **F**eruebat siq̄dem in quere
da gratia caritas: splendebat in car
ne virginitas: humanitas in obse
quio eminebat. **E**tenī si q̄s se humi
liat exaltabit. **Q**uid hac humilitate
sublimius? **V**enisse eam mirabatur
elisabeth et dicebat. **V**nde hoc mihi
vt veniat mater dñi mei ad me? **S**i
iāz magis miretur: q̄ instar vtiq; fi
lii et ip̄a non ministrari venerit: sed
ministrare. **M**erito p̄inde cātor ille
diuinus in ip̄ius amiratioe p̄cines aie
bat. **Q**ue est ista que ascēdit sic au
roa cōfurgens: pulchra vt luna. de
ta vt sol. terribilis vt castrorū ad
es ordinata? **A**scendit plane supra
omne humane genus: ascendit vsq;
ad angelos s̄ et ip̄os q̄ et ascēdit:
et celestē omnē sup̄gredit creaturā
Nimirū supra angēlos hauriat ne
cesse ē. quā refūdat hominib⁹ aquā
vitiā. **N**ūo fiet istud: qm̄ virū nō co
gnosco? **V**ere sancta corpe et spū: et
integeritate carnis habēs: et ap̄osi
tū integeritatis. **R**espōdens aut an
gelus dixit. spūs sanctus sup̄ueniet
in te: et virtus altissimi obūbrabit ti
bi. **N**e interrogaueris inq̄t: sup̄ me
ē: et nō potero ad illud. **S**pūs s̄c̄d⁹
nō āgelicus sup̄ueniet in te: et virt⁹
altissimi obūbrabit tibi. nō ego. **N**e
steteris vel inter āgelos virgo s̄c̄a:
sublimius aliqd tuo sibi ministerio
ap̄inandū ter: a sitiēs p̄stolat. **P**au
lulū cū p̄trāheris eos: inuenies quē
diligat aīa tua. **P**aululū inq̄: non q̄

incomparabiliter supereminet: sed quod
in eis et ipsos medium nihil inuenias.
Transi ergo virtutes et dominatio
nes quod et seraphim: ut ad eum pueni-
as de quo vociferatur adinuicem: san-
ctus. sanctus. dominus deus sabaoth.
Quod enim ex te nasceretur sanctum:
vocabitur filius dei. Fons sapientie ver-
bum patris in excelsis. hoc verbum
mediante te caro fiet: ut quod dicit ego
in patre et pater in me. dicat nihilomi-
nus: quod ego a deo processi et veni. In
principio inquit erat verbum. Iam scateret
fons: si interim tamen in semetipso. De-
nig et verbum erat apud deum. Lucem
perfecto habitans inaccessibile: et di-
cebat dominus ab initio. Ego cogito co-
gitationes pacis et non afflictionis.
Quis cognouit sensum domini: aut quis
consolarius eius erat? Descendit itaque
cogitatio pacis in opus pacis: verbum
caro factum est: et habitat iam in nobis.
Habitat plane per fidem in cordibus ue-
stris: habitat in memoria nostra. habi-
tat in cogitatione: quod usque ad ipsam de-
scendit imaginationem. Quid enim pos-
set cogitare homo de deo: nisi forsitan
per totum corde fabricaretur? Incomprehensibilis
erat et inaccessibilis: inuisibilis
et incogitabilis omnino. Nunc ve-
ro comprehendere voluit: videri voluit:
voluit cogitari. Quoniam modo inquit:
Primus iacens in praesepe. in virginis mali-
gremio cubans: in monte praedicans. in
oratione prostratus: et in cruce pendens:
in morte pallens. liber inquit mortuos et
in inferno impans: seu etiam tertia die
resurgens et apostolorum loca clauorum
victorie signa demonstrans: nouissime
coram eis celi secreta ascendens. Quid
horum non vere non pie: non sancte cogita-
tur? Quicquid horum cogito deum cogi-
to: et per omnia est deus meus. Nec ego
meditari dixi sapientiam et prudentiam

subieci eructare memoriam suauita-
tis: quoniam in huiusmodi nucleis verga
sacerdotalis copiose produxit. quam
in supernis hauriens uberius nobis ma-
ria refundit. An supernis plane et vl-
tra angelos: quae verbum patris corde
suscepit ut scriptum est. Dies diei eru-
cat verbum. Vtique dies pater: si quod
dies ex die salutare dei. An non etiam
virgo dies? Et perclara. Rutilans pla-
ne dies. quae praecedat sicut aurora co-
surgens: pulchra ut luna: electa ut sol.
Intuere igitur quemadmodum usque ad an-
gelos plenitudine gratiae: super angelos
supereminente spiritu sancto puenit. Est in
angelis caritas: est puritas: est huius-
modi. Quid horum non enituit in ma-
ria? Sed ostensum est superius ut quod
a nobis ostendi potuit: supereminet etiam
prosequimur. Cui enim angelorum aliqui di-
ctum est spiritus sanctus supereminet in te
et virtus altissimi obumbrabit tibi:
ideo quod quod nasceretur ex te sanctum voca-
bitur filius dei. Denique veritas de te
orta est non de angelica creatura:
nec angelos sed semen abrahae appre-
hendit. Magni est angelo ut mini-
ster sit domini: sed maria sublimius quod
meruit. ut sit mater. Fecunditas itaque
quod virginis supereminens gloria est: tam-
quam excellentior angelis facta mune-
re singulari quanto differenter pre-
ministris nomen matris accepit. Dae
inuenit gratiam plenam iam gratia: ut cari-
tate feruida. virginitate integra.
humilitate deuota fieret nihilominus
sine viri cognitione grauida: sine
muliebri dolore puerpa. Parus est:
quod ex ea natum est: ne verbum quod
de ore patris ad nos egressum est vir-
gine mediante. vacuum reuertatur:
sed per eandem nihilominus virginem
gratiam pro gratia referam?
Eructem? memoriam donec praesentiam

ſuſpiramus: et ſue reſtatur origini
fluēta gratie: vt vberi⁹ fluāt. **A**lio
quin niſi ab ſōtem redeāt exſiccantē:
et infideles in modico qđ maxim⁹
eſt accipe nō meremur. **M**odicū pla
ne memoria ad pſentiam. modicum
ad id qđ cupimus: magnū ab id qđ
meremur: longe infra deſideriū. ſed
niſi ſolom⁹ ſupra meritum. **S**apienter
p̄ inde ſpōſa. ⁊ p̄ hoc modico nō
modice gratulaſ. **C**ū enī dixiſſet.
Indica mihi vbi paſcas vbi cubes in
meridie recipiēs exigua p̄ immēſis.
ſed p̄ paſtu meridiano libans ſacri
ficiū veſpertinū: minime tamē vt ſo
let fieri murmurat aut triſtaſ. ſed
gratias agit: et in omnibus ſe ſe ex
hibet deuotiozem. **N**ouit enī qđ ſi fi
delis fuerit in vmbra memorie: lucē
pſentie ſine dubio obtinebit. **I**taq;
qui remiſcimini domini ne taceatis:
et detis ſilentiū ei. **N**imirū qui pſen
tem habent dñm exhortatōne nō in
digent: et qđ ait ppheta alius. lau
da iheruſalē dñm. lauda deū tuū sy
on. cōgratulatōis ē potius qđ cōmo
nitōis. **Q**ui in ſi de ambulāt. egēt a
monitōne. ne taceant: et ne deſerint
ſilentiū ei. **L**oq̄tur enī et loquiē pa
cem in plebē ſuā et ſup ſāctos ſuos:
et in eos qui cōuertūtur ad cor. **C**e
tez. cū ſācto ſāctus eris et cū viro
innocēte innocēs eris: ⁊ audientem
ſe ſe exaudiet: et loquēti ſibi loqueſ.
Alioqñ ſilentiū ei dediſti ſi taceas.
Sed vnde ſi taceas? **A** laude. **N**e ta
ceatis inq̄t ⁊ ne detis ſilentiu⁹ ei: do
nec ſtabiliat iheruſalē laudem in ter
ra. **L**aus iheruſalē iocūda: et decoza
laudatio. **N**iſi forte angelos ciues
iheruſalē mutuis opimamur laudi
bus delectari: et decipe de vanitate
in idipm. **F**iat volūtas tua pater ſic
in celo et in terra: vt laus iheruſalē

ſtabiliat in terra. **Q**uib enī mō eſt:
Nō querit angelus ab angelo glo
riam in iheruſalē et homo ab homie
laudari cupit in terra. **E**xecrāda p
uerſitas: ſ; eoz. ſit qui ignorantiam
dei hñt. qđ oblitū ſūt dñi dei ſui. **V**os
qui remiſcimini dñi ne faceatis a
laude eius: donec ſtabiliat ⁊ pſiciat
in terra. **E**ſt enī ſilētiū irreprehenſibi
le imo ⁊ laudabile magis: ē ſmo nō
bonus. **A**lioqñ nō diceret ppheta.
bo num eſſe homini pſtolari cū ſilenz
cio ſalutare dei. **B**onū ſilentium a ia
ctantia: bonū a blaſphemia: bonum
a murmure et detractōne. **A**lius
enim ob laboris magnitudinē ⁊ pō
bus diei exaſperatus animo murmu
rat: diiudicat eos qui p̄ anima ſua
puigilant. tanq̄ reddituri vtiq; ra
tōem. **C**lamor eſt. ſ; ſupra omne ſi
lētiū: clamor iſte animi obdurati ſi
lere facit. quā audiri non patit̄ v
cē vbi. **A**li⁹ puſillanimitate ſpūs in
expeſtadōe deficit: peſſimū hoc vbi
blaſphemie ē: qđ nec in h̄ ſeculo re
mittit̄ nec in futuro. **T**erci⁹ in ma
gnis ābulat ⁊ mirabilis ſup ſe di
cens. man⁹ n̄ra excelsa. putās ſe ali
qđ eſſe cū nihil ſit. **Q**uid loq̄reſ hu
ic qđ loq̄tur pacē? **D**icit enī qđ diues
ſum: et nullius egeo. **P**orro veritas
tis ſētentia ē: v̄ vob diuites. qđ ha
betis ſolacōem veſtrā. **C**ōtra vero
beati inq̄t qđ lugēt: qm̄ ipi ſolabūt.
Sileat ergo in nob lingua malebi
ca. lingua blaſphēma lingua magni
loq̄: qm̄ bonū ē in hoc ſilēcio ſaluta
re dñi pſtolari vt dicas: loq̄re dñe
qđ audit ſuus tuus. **E**i⁹ſmodi āppe
lles non ad eum ſunt. ſed aduer
ſus eum: ſicut legiſlator murmurā
tibus ait. **N**on enim contra nos eſt
murmur veſtrum ſed contra domi
num. **I**ta tamen ab his taceas ne

oīno taceas: ne tederis silentium ei.
Loquere illi cōtra iactātiām in cōfessione: vt obtineas veniā de p̄erito.
Loquere in gratiāz actōe contra murmuratōem: vt ampliōrē inuenias gratiā in p̄senti. **Loq̄re in oratōe cōtra diffidētiām:** vt cōsequaris et gloriā in futurū. **Confitere inq̄ p̄teritā et p̄ p̄sentiū gratias age ac deinceps ora studiosius p̄ futuris:** vt ip̄e quidē nō fileat a remissōe ab immissione. a p̄missione. **Ne taceas in quā ne tederis silentiū ei:** loq̄re et vt ip̄e loq̄t et dicere possis: dilect⁹ me⁹ mihi et ego illi. **Locūda vox et eloquiū dulce.** Nimirū nō vox murmuris hec. s; vox turturis est. **Et ne dixeris quō cātābimus canticū dñi in terra aliena:** nō iā aliena reputabiē te qua sp̄s ait. **Vox turturis audita est in terra nostra.** Audierat enim dicētes. **Capite nobis vulpes paruas.** et forte ex eo in vocem exultatōis erupit vt diceret. **Dilect⁹ meus mihi et ego illi.** Plane vox turturis: que tā viuētī q̄ mortuo singulāri vtiq; castimonia suo comparī pleuerat vt eā neq; mors neq; vita crīstī separet caritate. **Intuere etenim verū nā aliquid hūc dilectū auertere potuēt a dilecta:** q̄ min⁹ ei et peccāti et auerse pseueraret. **Glomera te nubes radios solis offēdere cōtentabāt vt iniquitates nr̄e saperent in nos et deū:** s; incaluit sol et vniuersa dissoluit. **Alioq̄n quanto rediisses ad eum nisi ille tibi pseuerasset:** nisi clamasset. reuertere reuertere funamitis: reūtere reūtere vt intueamur te. **Esto ergo illi et tu nīhilominus pseuerans:** vt nullis ab eo flagellis aut laborib; auertaris. **Luctare cu; angelo ne succūbas:** q; regnū celorum vim patitur: et violētī rapiunt

illud. **An nō lucta:** dilectus me⁹ mihi et ego illi. **Notā fecit dilectiōem suā explatur et tuaz.** In multis enim tēptat te dñs de⁹ tuus. **Declinat se plus: aūrit faciē:** sed nō in ira. **Probatōis istud est:** non reprobationis. **Sustinuit te dilectus sustine tu dilectū:** sustine: viriliter age. **Nō illū vincere peccata tua:** te q̄ ip̄ius flagella non supent: et obtinebis bñdictiōnē. **S; qñs.** Cū auroza fuerit: cū aspi-rauerit iā dies: cū stabilierit iteru salē laudē in terra. **Ecce vir iā inq̄ luctabāt cū iacob.** vsq; mane. **Audītā fac mihi mane misericordiā tuā.** q; speraui in te dñe. **Nō tacebo.** nec dabo tibi filētium vsq; mane: vt māz nec ieiuniū. **Nimirū dignaris et pasci s; inter lilia.** **Dilectus meus mihi et ego illi:** q̄ pasciē in lilia. **Nimirū et sup̄ si meministi in eodē cātico euidenter exp̄ssū est:** q̄ floz apparitio turturis comiteē audicū. **S; attēda q̄ locū nō cibū indicare videt:** nec q̄ bus pasciē exp̄mit: s; inter que. **For-te enī nō cibo.** s; cōsortio pasciē lilioz nec lilijs vesciē: s; cōsatur. **Nimirū os bore potius q̄ sapore lilia placēt:** et visui magis sūt apta q̄ esui. **Ita ergo pascitur inter lilia donec aspiret dies:** venustati floz fructuuz succedat vbertas. **Interim quippe floz non fructuū tempus est dum in spe magis q̄ in re sumus:** et p̄ fidem nō p̄ speciem ambulantes exspectatōe magis q̄ experientia gratulamur. **Confidera tēniq; flozis teneritudinem:** memento verbi quod ait apo-stolus: quia habemus thesaurū istū in vasis fictilib; . **Quanta enīz videtur imminere pericula flozib;:** q̄ facile sp̄marum aculeis liliū perforat. **Merito p̄inde canit dilect⁹.** Sic liliū in sp̄mas: sic amica mea inter filias

An nos erat inter sp̄mas. qui dice-
bat: cū his qui oderunt pacem eram
pacificus. Ceterum et si iustus gera-
minat sicut lilium: sed non ab lilium
sponsus pascitur: nec in figuralita-
te conplacet sibi. Audi deniq; inter
lilia cōmorantē. Vbi inquit duo vel
tres congregati fuerint in nomine
meo: ibi sum in medio eorū. Amat
semp media iūctus: diuerticula sēp
et reclinatoria reprobat fili9 hominis:
dei et hominum mediator. Dilectus
meus mihi et ego illi: qui pascūtur
inter lilia. Currem9 habere lilia frā-
tres: extirpaē sp̄mas et tribulos et
inserere lilia festinemus: si quando
forte et ad nos pascendus dignetur
dilectus descendere. Apud mariam
utiq; pascebatur: idq; copiosus pro
multitudine liliorum. An non lilia &
gmitaris decus. humilitatis insigne
sup̄eminētia caritatis? Erunt tamē
et a nob lilia q̄ inferiora valde. sed
inter hæc quidem debignabitur pas-
sci sponsus. si quidem eas quas pres-
diximus actionem gratiarū deuoti-
onis hilaritas illustrauerit: oratōez
intencionis puritas cādidauerit: cō-
fessione indulgentia dealbauerit.
sicut scriptus est. Si fuerint peccata
vestra vt coccinū. quasi nix dealba-
būtur: et si fuerint rubra. quasi ver-
micul9: velut lana alba erunt. Cete-
rum q̄cquid est quod offerre paras
marie cōmendare memento: vt eo-
dem alueo ab largitorē gratie grā
redeat q̄ influxit. Neq; impotens e-
rat deus. et sine hoc aqueductu misū-
dere gratiā put vellet: sed tibi ve-
hiculū voluit puidere. Forte enī ma-
nus tue aut sanguie plene. aut infe-
ste munerib9: q̄ nō eas ab omni mu-
nere excussisti. Itaq; modicū istud
quod offerre desideras gratissimis

illis et omni acceptōne dignissimis
marie maibus offerēda tradere cu-
ra: si non vis sustinere repulsam. Mi-
mirū cādidissima quedam lilia sunt.
nec causabitur ille liliorū amator.
inter lilia non inuentum quicquid il-
lud sit quod inter marie manus in-
uenerit.

**In Festiuitate sancti michaelis.
Sermo primus.**

Angeloz hodie memoria ce-
lebratur: et exigitis debitu9
p̄ tanta solemnitatem sermo-
nem. Sed quid de angelicis spiritib9
viles loquarē vermiculis. Credimus
sane et idubitata fide tenemus diui-
na eos presentia et visione beatos si-
ne fine letari tomis domini: oculus
non vidit nec auris audiuit: nec in-
cor hominis ascēderunt. Quid ergo
de his homo loquatur hoibus: que
nec ipse quidem cogitare nec illi sal-
tē audire sufficiant. Profecto si ex a-
būdātia cordis loquit: fileat nihil-
ominus lingua necesse est ex inopia
cogitationis. Attamen si multum
est ad nos loqui. de ea claritate et
gloria. qua in semetipsis imo in deo
suo angeli sancti. nostris omnino su-
pereminēt cordib9: de ea loquamur
quam nobis exhibent gratia et ca-
ritate. In sup̄nis enī spiritibus non
solum ammirabilis dignitas: sed di-
gnatio amabilis inuenitur. Pignū
est p̄inde fratres. vt gloriā nō ca-
pientes tanto magis amplectamur
misericordiam qua nimirum cōstat
nihilominus abundare domesticos
dei: celi ciues princeps paradi9. Re-
statatur deniq; apostolus ipse qui ras-
ptus vsq; ad terciū celum beati il-
li curie meruit intesse atq; ei9 nosse